

Sygn. akt III KO 25/22

ZARZĄDZENIE

Dnia 15 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **W. S.**

w przedmiocie dopuszczalności wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 27 października 2021 r., sygn. akt II AKz (...) utrzymującym w mocy zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 września 2021 r., sygn. VI Ko (...) o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie tego Sądu z dnia 14 czerwca 2021 r. o ukaraniu karą porządkową,
na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

z a r z ą d z i ł

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

UZASADNIENIE

W. S. i M. A. wystąpili ze wspólnym wnioskiem o zasądzenie zadośćuczynienia za niezasadne zatrzymanie. W toku rozprawy przez Sądem Okręgowym w K., postanowieniem tego Sądu z dnia 14 czerwca 2021 r., sygn. VI Ko (...) wskazani wnioskodawcy zostali ukarani – na podstawie art. 49 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych – karami porządkowymi po 500 zł grzywny.

W ustawowym terminie W. S. złożył zażalenie na to postanowienie, jednakże bez podpisu.

Zarządzeniem tego Sądu z dnia 29 czerwca 2021 r. wnioskodawca został wezwany do usunięcia tego braku formalnego pod rygorem odmowy przyjęcia zażalenia. Przedmiotowe zarządzenie zostało doręczone wnioskodawcy w drodze zastępczej (dwukrotne awizowanie).

Zarządzeniem Sędziego Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 września 2021 r., sygn. VI Ko (...) odmówiono przyjęcia wyżej wskazanego zażalenia.

Na to zarządzenie zażalenie wniósł wnioskodawca.

Sąd Apelacyjny w (...) postanowieniem z dnia 27 października 2021 r., sygn. II AKz (...) utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.

Aktualnie W. S. złożył wniosek o wznowienie prawomocnego postanowienia z dnia 27 października 2021 r, sygn. II AKz (...), z powodu potwierdzenia nieprawdy przez Sędziego Sądu Apelacyjnego w uzasadnieniu tego postanowienia, w przedmiocie dowodu przesyłki pocztowej, co wywarło niekorzystny, istotny wpływ na treść orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania sądowego jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, a jego zakres przedmiotowy z woli ustawodawcy jest – w porównaniu z innymi środkami odwoławczymi – niezwykle zawężony. Innymi słowy, nie każde postępowanie sądowe zakończone orzeczeniem mającym walor prawomocności, podlega wznowieniu. Ograniczenie to należy odnieść w szczególności do postępowań incydentalnych, toczących się „na marginesie” zasadniczego postępowania karnego, czy – jak to miało miejsce na kanwie niniejszej sprawy – postępowania o zadośćuczynienie prowadzonego w trybie przepisów rozdziału 58 kodeksu postępowania karnego.

Tymczasem w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k. orzeczeniem kończącym postępowanie sądowe jest orzeczenie, które rozstrzyga co do odpowiedzialności karnej, a więc odpowiedzialności oskarżonego za zarzucany mu czyn. Za takie orzeczenie nie może więc zostać uznane postanowienie sądu wydane na podstawie art. 49 § 1 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, gdyż jego przedmiotem nie jest kwestia odpowiedzialności karnej, a jedynie odpowiedzialność

za naruszenie powagi, spokoju lub porządku czynności sądowych albo ubliżenie sądowi, innemu organowi postępowania lub osobom biorącym udział w sprawie.

Z tego powodu nie jest dopuszczalny wniosek o wznowienie na podstawie art. 540 § 1 k.p.k. postępowania sądowego zakończonego postanowieniem wydanym na podstawie art. 49 § 1 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, na co wielokrotnie zwracano uwagę w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienia SN z dnia: 29 października 1997 r., II KZ 130/97, OSNKW 1998, z. 1-2, poz. 10; 12 czerwca 2003 r., IV KZ 16/03; 29 stycznia 2008 r., IV KO 118/07; 17 września 2008 r., IV KO 108/08).

Skoro tak, to tym bardziej nie jest dopuszczalny wniosek o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania zażaleniowego, toczącego się w przedmiocie wymierzonej kary porządkowej.

Z tego względu złożony przez W. S. wniosek o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...), utrzymującym w mocy zarządzenie Sędziego Sądu Okręgowego w K. o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie o wymierzeniu tej kary, nie podlegał przyjęciu, albowiem jest on niedopuszczalny z mocy ustawy.

W tej sytuacji, na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k., należało odmówić przyjęcia przedmiotowego wniosku. Dlatego zarządzono jak na wstępie.